

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4C/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615206746
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7615206746.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: B. I. C.. XX.XX.XXXX, S. Š. XXXX/X, V., právne zastúpený JUDr. Mariánom Juskom, advokátom, Račí potok 3, Košice proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 774,64 Eur a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietal.
- III. Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v rozsahu 82 %, ktorých výška bude určená samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Súd náhradu trov konania Ministerstvu vnútra SR a Ministerstvu spravodlivosti SR nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.4.2015 domáhal od Slovenskej republiky, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR, ktorú označil ako žalovanú v 1. rade a súčasne od Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo vnútra SR, náhrady škody vo výške 850,- Eur, pričom žiadal, aby súd zaviazal na priznanie peňažného plnenia jedného účastníka a to žalovanú. V žalobe uviedol, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Spišskej Novej Vsi zo dňa 30.03.2011 bolo voči nemu vznesené obvinenie pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona pod ČVS: ORP-XXX/OVK-O.-XXXX. V priebehu trestného konania využil svoje právo a zvolil si na ochranu svojich práv obhajcu JUDr. Jána Cáfa. Dňa 15.08.2011 pod sp. zn. 2Pv 1145/10 bola voči nemu podaná obžaloba. Od vznesenia obvinenia až do právoplatného rozhodnutia vo veci boli zrejme skutočnosti, že konaním žalobcu nemohla byť naplnená skutková podstata trestného činu a počas celého trestného konania pretrvávali dôvodné pochybnosti o vine, ktoré súd napokon posúdil ako skutočnosti zbavujúce ho viny na základe dôvodov, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Košiciach. V súvislosti s trestným konaním vedeným musel vynaložiť náklady na svoju obhajobu v trestnom konaní vo výške 850,- Eur ako aj náklady spojené s uplatňovaním tohto nároku. Za obhajobu v trestnom konaní bola dohodnutá odmena advokáta vo výške 100,- Eur za jeden úkon, ktorá zahŕňa i paušálne náhrady. Pre prípad vykonania úkonu v meste Spišská Nová Ves bola dohodnutá paušálna náhrada vo výške 50,- Eur. V zmysle vyúčtovania odmeny advokáta za poskytnuté služby bolo vykonaných 6 úkonov po 100,- Eur a jeden úkon po 50,- Eur, pričom štyri úkony boli vykonané v meste Spišská Nová Ves, a teda boli zaúčtované štyri paušálne náhrady po 50,- Eur, teda trovy právneho zastúpenia predstavovali sumu 850,- Eur, preto si žalobca uplatňuje náhradu škody v uvedenej výške. Po podaných žiadostiach o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorú žalobca

adresoval Generálnej prokuratúre SR, Ministerstvu vnútra SR a aj Ministerstvu spravodlivosti SR, si štátne orgány, ktoré by mali konať v mene štátu, odstupovali navzájom žiadosť žalobcu, pričom ju ani neprerokovali tvrdiac, že nie sú orgánmi, ktoré by mali oprávnenie konať za štát v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom k tomu žiadal, aby súd po ustálení, ktorý orgán má konať v mene žalovanej, vydal rozsudok, ktorým žalobnému návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovie.

2. Súd vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby zvážil, či ako orgán konajúci za štát nenavrhuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Právny zástupca žalobcu sa priklonil k názoru Ministerstva vnútra SR, ktoré v konaní tvrdilo, že za škodu spôsobenú žalobcovi zodpovedá štát, za ktorý koná Generálna prokuratúra SR. Napriek tomu súd zaslal žalobný návrh so žiadosťou o vyjadrenie aj Ministerstvu spravodlivosti SR.

3. Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 4C/203/2015-165 dňa 11.8.2016 tak, že žalobu zamietol a vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení poukázal na to, že orgánom oprávneným konať v danej veci za štát je Generálna prokuratúra SR. Ďalej konštatoval, že žalobca nepodal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, pričom v konaní neboli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa a preto nebolo možné vyhovieť žalobe poukazujúc na ustanovenie § 6 zákona č. 514/2003 Z.z..

4. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Co/25/2017-209 zo dňa 8.2.2018 zrušil vyššie uvedený rozsudok zo dňa 11.8.2016 a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení sa stotožnil so závermi tunajšieho súdu vo vzťahu k určeniu, ktorý orgán koná v danom prípade za štát t.j., že týmto orgánom je Generálna prokuratúra SR. Za nesprávny považoval výklad ustanovenia § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. realizovaný tunajším súdom.

5. Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR k podanej žalobe uviedla, že spornou otázkou je, ktorý orgán má konať v mene štátu v prípade, ak škoda vznikla v dôsledku trestného stíhania t.j. ak titulom na vznik nároku na náhradu škody je nezákonné rozhodnutie v rozsahu uznesenia o vznesení obvinenia. Napriek tomu, že uznesenie o vznesení obvinenia nebolo formálne zmenené ani zrušené t.j. nedalo sa považovať za nezákonné, judikatúra dospela systematickým a logickým výkladom ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. k záveru, že v prípade, ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania prípadne k oslobodeniu spod obžaloby, je potrebné takéto rozhodnutie považovať za nezákonné. Titulom nároku na náhradu škody je potom nezákonné rozhodnutie, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia. Je nesporné, že uznesenie o vznesení obvinenia aj v prípade žalobcu vydal práve vyšetrovateľ Policajného zboru. Tvrdila, že ak je potrebné uplatniť logický a systematický výklad zákona, musí sa dospieť k záveru, že konať v mene štátu v prípade, ak za titul je považované nezákonné rozhodnutie v rozsahu uznesenia o vznesení obvinenia by malo

- Ministerstvo vnútra SR vtedy, ak prokurátor nezamietne sťažnosť a nepodá v danej trestnej veci obžalobu;

- Generálna prokuratúra SR vtedy, ak trestné konanie bolo ukončené v prípravnom konaní v dôsledku rozhodnutia prokurátora prípadne v dôsledku rozhodnutia sudcu pri preskúmaní obžaloby prípadne senátu pri predbežnom prejednaní obžaloby za podmienky, že nedôjde k nariadeniu hlavného pojednávania prípadne k vydaniu trestného rozkazu;

- Ministerstvo spravodlivosti SR vtedy, ak súd prijme obžalobu na konanie, nariadi hlavné pojednávanie prípadne vydá trestný rozkaz, a to z dôvodu, že príslušný súd preskúmal/prejednal podanú obžalobu a s ňou súvisiace spisy a uznal zákonnosť prípravného konania v danej trestnej veci, a teda odobril a potvrdil zákonnosť prípravného konania a podanie obžaloby. S poukazom na vyššie uvedené tak tvrdila, že nie je príslušná konať za štát, pretože škodu nespôsobil konaním ani opomenutím prokurátor.

6. Aj po zrušení rozhodnutia tunajšieho súdu Slovenská republika, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR zotrvala na tom, že vo veci nie je splnená základná podmienka priznania nároku na náhradu škody a to podmienka v zmysle § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Základnou podmienkou priznania nároku na náhradu škody je nezákonné rozhodnutie. Nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia samotné oslobodenie spod obžaloby nespôsobuje. Žiadal preto žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

7. Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to spisom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/88/2011, najmä uznesením o vznesení obvinenia pre zločin sexuálneho násillia pod č. ČVS: ORP-XXX/OVK-O-XXXX, obžalobou sp.zn. 2Pv 1145/2010, rozsudkom Okresného

súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/88/2010-191 zo dňa 19.1.2012, plnomocenstvom, ktoré udelil žalobca advokátovi JUDr. Jánovi Cáfalovi, záverečným vyúčtovaním odmeny advokáta za poskytnuté služby, žiadosťou o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody adresovanú Ministerstvu vnútra SR z 12.12.2013, postúpením žiadosti o predbežné prejednanie nároku Ministerstvom vnútra SR Generálnej prokuratúry SR, odpoveďou Generálnej prokuratúry SR žalobcovi, opätovným odstúpením nároku na náhradu škody Generálnej prokuratúry SR dňa 28.1.2013, postúpením žiadosti Generálnou prokuratúrou SR Ministerstvu spravodlivosti SR, vrátením postúpenej žiadosti o prerokovanie nároku na náhradu škody späť Generálnej prokuratúry SR, oznámením Generálnej prokuratúry SR o negatívnom vybavení žiadosti, zmluvou o poskytovaní právnych služieb zo dňa 19.8.2011, a zistil nasledovné:

8. Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ zo dňa 30.3.2011 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona pod ČVS: ORP-XXX/OVK-O.-XXXX. Dňa 15.08.2011 pod sp.zn. 2Pv 1145/2010 podal okresný prokurátor obžalobu voči žalobcovi pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona. Žalobca voči uzneseniu o vznesení obvinenia ČVS: ORP-XXX/OVK-O.-XXXX zo dňa 30.03.2011 sťažnosť nepodal. Dňa 19.08.2011 si žalobca zvolil na zastupovanie v trestnom konaní advokáta JUDr. Jána Cáfala.

9. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/88/2011 zo dňa 19.01.2012 bol žalobca spod obžaloby okresného prokurátora oslobodený preto, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný obvinený. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5To/24/2012-211 zo dňa 05.06.2012 bolo zamietnuté odvolanie okresného prokurátora a súčasne zamietnuté odvolanie poškodenej voči uvedenému rozsudku tunajšieho súdu.

10. Po oslobodzujúcom rozsudku sa žalobca domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody. V spise sa nachádza žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa 12.12.2013, doručovaná Ministerstvu vnútra SR, ktorou žalobca požadoval predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody vo výške 850,- Eur z dôvodu, že trestné konanie, ktoré bolo voči nemu vedené pre zločin sexuálneho násillia sa skončilo jeho oslobodením spod obžaloby. V spise sa tiež nachádzajú odpovede ďalších orgánov konajúcich za štát, ktoré tvrdili, že orgánom, ktorý koná za štát, je iný štátny orgán. Ministerstvo vnútra SR podaním zo dňa 19.12.2013 odstúpilo žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnej prokuratúry SR. Generálna prokuratúra SR dňa 16.1.2014 vrátila žiadosť žalobcu späť Ministerstvu vnútra SR ako orgánu príslušnému na konanie. Ministerstvo vnútra SR dňa 28.1.2014 odstúpilo žiadosť žalobcu opäť Generálnej prokuratúry SR na ďalšie konanie. Generálna prokuratúra SR dňa 7.2.2014 postúpila žiadosť Ministerstvu spravodlivosti SR, ktoré ju následne dňa 5.3.2014 vrátilo Generálnej prokuratúry SR. Oznámením zo dňa 11.2.2014 Generálna prokuratúra SR oznámila právnemu zástupcovi žalobcu, že na konanie o jeho žiadosti na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nie je príslušná, príslušnosť v danom prípade je daná Ministerstvu spravodlivosti SR.

11. Predmetom nároku žalobcu je nárok na zaplatenie peňažného plnenia vo výške 850,-Eur, ktoré predstavujú trovy obhajoby v trestnom konaní. Výška trov obhajoby bola dohodnutá Zmluvou o poskytovaní právnych služieb zo dňa 19.8.2011 uzavretej medzi žalobcom a advokátom JUDr. Jánom Cáfalom, pričom v článku III. bod 1. sa účastníci zmluvného vzťahu dohodli na zmluvnej odmene podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. 100- Eur za jeden úkon právnej služby. V článku III. bod 3. sa žalobca zaviazal zaplatiť advokátovi aj hotové výdavky a náhradu za stratu času vrátane cestovných výdavkov a to tak, že v čase vykonania úkonu právnej služby v meste Spišská Nová Ves bude náhrada paušálna a to 50,- Eur vrátane náhrady za stratu času a cestovných výdavkov. Z vyššie uvedeného vyplýva, že na základe tejto zmluvy advokátovi patrila zmluvná odmena za jeden úkon právnej služby 100,- Eur a náhrada hotových výdavkov bez ohľadu na výšku na základe dohody 50,- Eur, a to vrátane straty času a cestovných výdavkov.

12. Podľa Záverečného vyúčtovania odmeny advokáta za poskytnuté právne služby zo dňa 5.6.2012 adresovanom žalobcovi, jeho obhajca v trestnom konaní si voči žalobcovi vyúčtoval tieto úkony právnej služby a to:

- prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 19.8.2011 vo výške 100,- Eur,
- verejné zasadnutie (predbežné prejednanie obžaloby) 5.10.2011 (1/2 odmeny) vo výške 50,- Eur,
- hlavné pojednávania na Okresnom súde Spišská Nová Ves v dňoch 9.11.2011, 21.12.2011 a 19.01.2012, vo výške trikrát po 100,- Eur

- vyjadrenie k odvolaniam zo dňa 30.3.2012 a 10.4.2012 vo výške 100,- Eur a
- verejné zasadnutie o odvolaní na Krajskom súde v Košiciach dňa 5.6.2012 vo výške 100,- Eur.
Ďalej bolo vyúčtované cestovné za štyri cesty z Košíc do Spišskej Novej Vsi a späť v dňoch 5.10.2011, 9.11.2011, 21.12.2011, 19.1.2012 vo výške štyrikrát po 50,- Eur.

13. Celková náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 850,- Eur, ktorú žalobca vtedajšiemu advokátovi uhradil zálohami a predbežnými platbami vo výške po 150,- Eur dňa 19.8.2011, 5.10.2011, 9.11.2011, 14.12.2011, 19.1.2012 a dňa 5.6.2012 vo výške 100,- Eur., t.j. spolu vo výške 850,- Eur.

14. Žalobca uviedol, že skutok, z ktorého bol obvinený nespáchal a po oslobodzujúcom rozsudku a skončení trestného konania mu bola fakturovaná suma za poskytnuté právne služby, ktoré advokátovi uhradil. Žalobca potvrdil, že každý jeden úkon právnej pomoci poskytnutý advokátom, bol zo strany advokáta aj realizovaný. Žalobca väzobne stíhaný nebol, preto predmetom tohto konania je iba náhrada trov, ktoré uhradil predchádzajúcemu právnenmu zástupcovi. Potvrdil však, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia nepodal sťažnosť a údajne sťažnosť nepodal z dôvodu, že mu to nedovoľovalo jeho psychické rozpoloženie, je osobou bez právnického vzdelania a keďže nemá právnické vzdelanie, nerozmýšľal o podaní sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

15. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/, b/, f/ zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

17. Podľa § 4 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

18. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

19. Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1

možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

21. Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

22. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

23. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

24. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

25. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., účasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

26. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím - uznesením o vznesení obvinenia. Zodpovedným subjektom za škodu v zmysle § 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. je v takomto prípade štát, ktorý je v konaní pasívne legitimovaným subjektom. Ustanovenie § 4 uvedeného zákona určuje orgány, ktoré majú konať v mene štátu v prípadoch uplatnenia nároku na náhradu škody. Určenie orgánu konajúceho v mene štátu nie je otázkou pasívnej legitimácie, ale otázkou podmienok konania. Zistenie a určenie tohto orgánu je teda úlohou súdu v rámci skúmania a odstraňovania nedostatkov podmienok konania. Žalobca v podanej žalobe ako orgán konajúci za štát označil Ministerstvo vnútra SR a Generálnu prokuratúru SR. Podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z., Ministerstvo vnútra SR, koná v mene štátu, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. Došlo tým k zvýrazneniu postavenia prokurátora v trestnom konaní s dôrazom na význam jeho rozhodnutia o podanej sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia a o podaní obžaloby príslušnému súdu z hľadiska určenia štátneho orgánu oprávneného zastupovať štát v konaní o náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím

27. V predmetnej veci škoda mala byť žalobcovi spôsobená rozhodnutím vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia. Na to, aby v takomto prípade orgánom konajúcim za štát bolo Ministerstvo vnútra SR musia byť splnené dve podmienky a to aby prokurátor nezamietol sťažnosť proti rozhodnutiu vyšetrovateľa PZ a aby prokurátor nepodal obžalobu. V danej veci z oboznámeného trestného spisu je zrejmé, že prokurátor v trestnom konaní nerozhodoval o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia a po skončení prípravného konania podal vo veci obžalobu. Jedna z uvedených podmienok tak je splnená, keďže sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia nebola zamietnutá, pretože ani nebola podaná. Druhá z uvedených podmienok splnená nie je, keďže prokurátor vo veci obžalobu podal. Na to, aby Ministerstvo vnútra SR bolo orgánom konajúcim za štát, vyššie uvedené podmienky musia byť splnené súčasne.

Aj keď teda nezákonným rozhodnutím je uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal vyšetrovateľ PZ, oprávnenie Ministerstva vnútra SR konať za štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je daná len v prípade, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a nepodal obžalobu Poukazujúc na uvedené, Ministerstvo vnútra SR tak nie je v predmetnej veci orgánom zastupujúcim štát. Týmto orgánom je podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z. Generálna prokuratúra SR bez ohľadu na to, že nezákonné rozhodnutie nevydal prokurátor. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie tunajšieho súdu zo dňa 11.8.2016, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v tejto veci, ktorými už bolo jednoznačne ustálené, že orgánom, ktorý v danom prípade zastupuje štát je Generálna prokuratúra SR.

28. Podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci je predbežne prerokovanie nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalobca ako poškodený pred podaním žaloby podal písomnú žiadosť o predbežne prerokovanie jeho nároku na Ministerstve vnútra SR, ktoré ju postúpilo príslušnému orgánu t.j. Generálnej prokuratúre SR. To ju najprv vrátilo späť Ministerstvu vnútra SR a po opätovnom postúpení, Ministerstvu spravodlivosti SR. nie je príslušná, príslušnosť v danom prípade je daná Ministerstvu spravodlivosti SR. Po opätovnom vrátení žiadosti Generálnej prokuratúre SR, táto oznámila žalobcovi, že nie je príslušná v danej veci a že príslušnosť v danom prípade je daná Ministerstvu spravodlivosti SR. K samotnému predmetu žiadosti žalobcu sa nevyjadřila. Uvedené t.j., že ani jeden orgán žiadosť žalobcu neprejednal nemôže byť na ťarchu žalobcu. Za prerokovanie nároku na náhradu škody a odpoveď príslušného orgánu možno preto považovať aj doručenie žaloby Generálnej prokuratúre SR a jej písomné vyjadrenie k žalobe, v ktorom nárok žalobcu označila za nedôvodný.

29. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to:

- existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu,
- existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadřiteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a
- existencia príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou.

30. Zodpovednosť štátu v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

31. Dokazovaním mal súd vo veci preukázať, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie a bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, pričom následne bol v konaní pred súdom pod obžaloby oslobodený. Vzhľadom na uvedené, uznesenie o vznesení obvinenia je treba považovať za nezákonné, ktorého nezákonnosť sa preukázala právoplatnosťou rozhodnutia o oslobodení žalobcu pod obžaloby a to aj napriek tomu, ak by v čase vznesenia obvinenia bolo toto rozhodnutie dôvodné. K oslobodeniu žalobcu totiž došlo preto, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. Opačný názor by viedol k tomu, že osoba, ktorej bolo vznesené obvinenie by musela niesť materiálne dôsledky tohto rozhodnutia, aj keď sa neskôr ukázalo nesprávnym.

32. V tejto súvislosti súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 320/2016-49 zo dňa 7.7.2016, v zmysle ktorého z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má zastavenie trestného stíhania (ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným) rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Ak bolo trestné stíhanie konkrétnej osoby zastavené z dôvodu, že sa skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený, uznesenie, ktorým bolo obvinenému obvinenie vznesené a tiež aj záväzný pokyn prokurátora na vznesenie obvinenia (ak bolo obvinenie vznesené na základe pokynu prokurátora) sú vždy nezákonné, zasahujúce do základných práv jednotlivca. Tiež poukazuje súd na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 395/2016-26 zo 14.9.2016, podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania, ktoré bolo zastavené alebo došlo k oslobodeniu pod obžaloby, sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

33. Vzhľadom na uvedené, nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu, kedy je daná zodpovednosť štátu bez zreteľa na zavinenie, podľa konečného výsledku trestného stíhania. Z hľadiska priznania nároku na náhradu škody v prípade oslobodenia spod obžaloby resp. zastavenia trestného stíhania nie je relevantná skutočnosť, či bol alebo nebol podaný opravný prostriedok, ale rozhodujúcim je práve výsledok trestného stíhania. Nie je preto v danej veci rozhodujúce pre posúdenie nároku žalobcu poukazujúc na ustanovenie § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., či žalobca podal alebo nepodal proti uzneseniu o vznesení mu obvinenia sťažnosť. V tomto smere súd v celom rozsahu poukazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/25/2017 s tým, že právnym názorom odvolacieho súdu je tunajší súd ako súd prvej inštancie v danej veci viazaný podľa § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd tak v konaní mal za preukázanú prvú z uvedených podmienok priznania nároku na náhradu škody žalobcovi a to nezákonnosť rozhodnutia o vznesení obvinenia.

34. Žalobou si žalobca uplatnil nárok na náhradu majetkovej ujmy spočívajúcej v nároku na úhradu trov obhajoby v trestnom konaní t.j. vo výške trov právneho zastúpenia v trestnom konaní celkovo v sume 850,- Eur a to za nasledovné úkony vykonané v uvedených dňoch:

19.8.2011 prevzatie a príprava zastúpenia

5.10.2011 verejné pojednávanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves

9.11.2011 hlavné pojednávanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves

21.12.2011 hlavné pojednávanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves

19.1.2012 hlavné pojednávanie na Okresnom súde Spišská Nová Ves

30.3.2012 vyjadrenie k odvolaniu

10.4.2012 vyjadrenie k odvolaniu

5.6.2012 verejné zasadnutie na Krajskom súde v Košiciach,
plus náhradu za štyri cesty Košice - Spišská Nová Ves a späť.

35. V konaní bolo preukázané, že žalobca uhradil svojmu právnemu zástupcovi za zastupovanie v trestnom konaní vyúčtovanú sumu vo výške 850,- Eur.

36. Posledným predpokladom náhrady škody je príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Vzťah príčinnej súvislosti je daný vtedy, ak je medzi nezákonným rozhodnutím a škodou vzťah príčiny a následku t.j. ak nezákonné rozhodnutie je práve tou okolnosťou, bez existencie ktorej by k vzniku škody nedošlo. Musí teda ísť o priamu (nie len sprostredkovanú) príčinu vzniku škody. Z dokazovania v predmetnej veci je zrejme, že škoda, ktorá vznikla žalobcovi vo forme úhrady trov právneho zastúpenia je bezprostredným následkom nezákonného rozhodnutia. Ak by totiž žalobcovi nebolo vznesené obvinenie, táto škoda by mu nevznikla.

37. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd mal za to, že nárok na náhradu škody je dôvodný.

38. Pokiaľ sa týka výšky škody uplatnenej žalobcom, súd poukazuje na to, že v zmysle citovaných ustanovení § 17 a 18 zákona č. 514/2003 Z.z. je zrejme, že priamym dôsledkom nezákonného rozhodnutia je len škoda, ktorá bola žalobcovi spôsobená úhradou za účelne vynaložené úkony v trestnom konaní. Vyúčtované úkony právnym zástupcom žalobcu v trestnom konaní súd považoval za účelne vynaložené. Účelnosť týchto úkonov mal súd preukázanú z oboznámeného trestného spisu. Z obsahu spisu mal súd tiež preukázané, že právny zástupca žalobcu sa v trestnom konaní uvedených úkonov zúčastnil za účelom obhajoby žalobcu. Vyššie uvedené úkony boli však vyúčtované ako zmluvná odmena na základe zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom v trestnom konaní. V zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. sa trovy právneho zastúpenia určujú ako tarifná odmena advokáta. Preto pri určení výšky náhrady za jednotlivé úkony právnej služby súd vychádzal z ustanovení § 9 a nasledujúcich vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

39. Pri výpočte tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní súd v danej veci vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 12 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vzhľadom na kvalifikáciu prečinu, pre ktorý bolo vedené trestné konanie voči žalobcovi t.j. z jednej osminy výpočtového základu. Odmena obhajcu za jeden úkon právnej služby tak predstavovala v roku 2011 sumu 92,63 Eur a v roku 2012 sumu 95,37 Eur, režijný paušál v roku 2011 činil 7,41 Eur a v roku 2012 činil 7,63 Eur. Náklady vynaložené na trovy právneho zastúpenia

na základe dohody žalobcu a jeho právneho zástupcu v trestnom konaní nad rámec uvedenej tarifnej odmeny nemožno považovať za účelne vynaložené. Naopak pokiaľ tarifná odmena za ten ktorý úkon prevyšovala zmluvnú odmenu, súd nemohol priznať žalobcovi za tieto jednotlivé úkony sumu vyššiu než požadoval žalobou.

40. Žalobcovi patrí náhrada za tieto úkony právnej služby, ktoré súd posudzoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení platnom do 31.6.2013:

1/ príprava a prevzatie zastúpenia dňa 19.8.2011 - podľa § 14 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky, odmena vo výške 92,63 Eur,

2/ účasť na verejnom zasadnutí dňa 5.10.2011 - § 14 ods. 3 písm. d/, uvedenej vyhlášky, odmena vo výške 46,32 Eur (polovica z 92,63 Eur),

3/ účasť na hlavnom pojednávaní dňa 9.11.2011 v trvaní od 9.30 hod. do 11.35 hod. t.j. 2 hodiny 5 minút - § 14 ods. 1 písm. c/ uvedenej vyhlášky, odmena vo výške 185,26 Eur (dvakrát 92,63 Eur),

4/ účasť na hlavnom pojednávaní dňa 21.12.2011 v trvaní od 11.00 hod. do 12.26 hod. - § 14 ods. 1 písm. c/ uvedenej vyhlášky, odmena vo výške 92,63 Eur,

5/ účasť na hlavnom pojednávaní dňa 19.1.2012 v trvaní od 9.30 hod. do 11.14 hod. - § 14 ods. 1 písm. c/ uvedenej vyhlášky, odmena vo výške 95,37 Eur,

6/ vyjadrenie k odvolaniu poškodenej - § 14 ods. 1 písm. b/, odmena vo výške 95,37 Eur,

7/ vyjadrenie k odvolaniu prokurátora - § 14 ods. 1 písm. b/, odmena vo výške 95,37 Eur,

8/ verejné zasadnutie na Krajskom súde v Košiciach - § 14 ods. 3 písm. d/, uvedenej vyhlášky, odmena vo výške 47,69 Eur (polovica z 95,37 Eur).

41. Spolu tak tarifná odmena za účelne vynaložené úkony právnej služby vykonanej advokátom žalobcu v trestnom konaní predstavuje sumu 750,64 Eur. K tomu režijný paušál predstavuje sumu 60,16 Eur t.j. režijný paušál vo výške 7,41 Eur za 4 úkony v roku 2011 (7,41 Eur x 4) plus režijný paušál 7,63 Eur za 4 úkony v roku 2012 (7,63 Eur x 4).

42. V súvislosti s úkonmi právnej služby prináleží podľa § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. právnemu zástupcovi aj cestovné a náhrada straty času. Náhrada straty času za 3 cesty v roku 2011 a jednu cestu v roku 2012 a to za cestu Košice - Spišská Nová Ves bola určená v sume 199,04 Eur t.j. 4 polhodiny (cesta Košice - Spišská Nová Ves a späť) krát 3 cesty v roku 2011 krát po 12,35 Eur t.j. vo výške 148,20 Eur plus 4 polhodiny v roku 2012 krát 12,71 Eur t.j. 50,84 Eur. Cestovné bolo určené súdom za štyri cesty Košice - Spišská Nová Ves a späť v sume 32,- Eur t.j. 4 krát 8,- Eur (cena zistená podľa Prepravného poriadku ŽSS).

43. Spolu boli tak účelne vynaložené trovy na obhajobu žalobcu v trestnom konaní predstavujú sumu 1 017,84 Eur (odmena plus režijný paušál plus náhrada straty času a cestovné).

44. V zmysle § 216 Civilného sporového poriadku súd je v sporovom konaní viazaný žalobným návrhom žalobcu. Predmet sporového konania teda vymedzuje žalobca a to nie len pokiaľ ide o výšku alebo rozsah plnenia, ale vymedzuje aj konkrétny nárok z právneho vzťahu, ktorému žiada poskytnúť ochranu. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na náhradu škody pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia, v rámci ktorých si uplatnil len nárok na náhradu odmeny za jednotlivé právne úkony a náhradu za štyri cesty Košice - Spišská Nová Ves a späť na jednotlivé úkony právnej služby.

45. Vzhľadom na uvedené ustanovenie súd pri úkonoch právnej služby, za ktoré žalobca požadoval nižšiu odmenu než predstavuje tarifná odmena podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., mohol priznať žalobcovi len sumu ním požadovanú. Preto náhrada za odmenu za právne služby, priznaná žalobcovi predstavuje sumu 574,64 Eur t.j.

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 19.8.2011 vo výške 92,63 Eur,

- účasť na verejnom zasadnutí dňa 5.10.2011 vo výške 46,32 Eur,

- hlavné pojednávanie 9.11.2011 uplatnená suma 100,- Eur,

- hlavné pojednávanie dňa 21.12.2011 vo výške 92,63 Eur,

- hlavné pojednávanie dňa 19.1.2012 vo výške 95,37 Eur,

- vyjadrenie k odvolaniu prokurátora 30.3.2012 uplatnená suma 50,- Eur,

- vyjadrenie k odvolaniu poškodenej 10.4.2012 uplatnená suma 50,- Eur,

- verejné zasadnutie na Krajskom súde v Košiciach vo výške 47,69 Eur.

46. Nárok na režijný paušál zo strany žalobcu v rámci ním požadovanej náhrady škody nebol uplatnený, preto ho súd žalobcovi nemohol priznať. Titulom štyroch ciest Košice - Spišská Nová Ves si uplatnil žalobca nárok vo výške 200,- Eur a preto mu mohla byť poukazujúc na ustanovenie § 216 Civilného sporového poriadku priznaná len uvedená suma.

47. Súd preto vyhovel žalobe len čo do zaplatenia sumy 774,64 Eur (574,64 Eur plus 200,-Eur) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

48. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. Podľa § 259 Civilného sporového poriadku, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

51. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v sporu. Žalobca sa návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 850,- Eur. Súd jeho žalobe vyhovel čo do sumy 774,64 Eur, ktorá predstavuje 91 % zo žalovanej istiny. Neúspech mal tak žalobca v časti zaplatenia istiny 75,36 Eur, ktorá predstavuje 9 % žalovanej istiny. V konaní bol tak úspešný žalobca a to v rozsahu 82 % (91 % mínus 9 %). O výške trov žalobcu bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

54. O trovách konania vo vzťahu k Ministerstvu vnútra SR a Ministerstvu spravodlivosti SR súd rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku a náhradu trov týmto orgánom nepriznal. Oprávneným orgánom konať v mene žalovanej v danej veci je Generálna prokuratúra SR. Náhradu trov konania si však uplatnilo aj Ministerstvo vnútra SR, ktoré označil žalobca v podanej žalobe ako oprávnený orgán konať v mene štátu a Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré bolo vyzvané vo veci vyjadriť sa súdom. Súd týmto orgánom náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku tvrdiac, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Pri skúmaní existencie podmienok osobitného zreteľa treba brať do úvahy nielen majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery strán sporu, ale zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj účastníkov konania a podobne (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo 5/2016). V tomto prípade bral do úvahy súd ako dôvod hodný osobitného zreteľa tú skutočnosť, že pred podaním žaloby sa žalobca so žiadosťou o predbežné prerokovanie jeho nároku síce obrátil na Ministerstvo vnútra SR, avšak následne jeho žiadosť bola viackrát odstúpená a to generálnej prokuratúre SR, Ministerstvu vnútra SR, ako aj Ministerstvu spravodlivosti SR, pričom ani jeden z týchto orgánom neprejednal žiadosť žalobcu. V konečnom dôsledku dostal žalobca odpoveď len z Generálnej prokuratúry SR, v zmysle ktorej táto nebola oprávneným orgánom na prejednanie jeho žiadosti. Preto by bolo nespravodlivé, aby trovy konania orgánom, ktoré nemali konať za štát, a to Ministerstvu vnútra SR a Ministerstvu spravodlivosti SR uhrádzal žalobca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 Civilného sporového poriadku)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku)

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku)

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.